

не вече по причината, съобщена на лордъ Фицморисъ, а по друга. Ето прѣводътъ на това писмо:

Министерство
на
Външнитѣ Работи
Лондонъ

26 априль 1879 год.

Господа,

Натоваренъ съмъ отъ лордъ Солзбери да съобщя получаването на писмото Ви отъ 23 того и да Ви изкажа неговото съжаление, задѣто не му е възможно да Ви приеме.

Конституцията на Източна Румелия се окончателно гласува отъ международната комисия. Правителството на Нейно Величество нѣма слѣдователно вече право да се мѣси въ вжтрѣшнитѣ работи на провинцията,

Вашъ покоренъ слуга: Филипъ Кърри.

На това писмо ние отговорихме на лордъ Солзбери както слѣдва:

Лондонъ, 28 априль 1879 год.

Милорде,

Имаме честь да явимъ получаването на писмото, което г. Филипъ Кърри ни прати отъ Ваше име относително срѣщата, която бѣхме Ви помолили да ни дадете.

Г. Ф. Кърри ни обажда, че тъй като конституцията на Източна Румелия се е окончателно гласувала отъ международната комисия, то правителството на Нейно Величество нѣмало вече право да се мѣси въ вжтрѣшнитѣ работи на провинцията.

Имаме честь най-почтително да Ви забѣлѣжимъ, че споредъ новитѣ наредби европейскитѣ кабинети ще продължаватъ да се мѣсятъ въ вжтрѣшнитѣ работи на нашата областъ още за нѣколко врѣме чрѣзъ едно международно тѣло и въ условия, които едва ли сж точно съобразни съ берлинския договоръ. Това обстоятелство мислимъ ни даваше право да поискаме една срѣща съ Васъ, за да Ви изложимъ истинскитѣ опасности, които заплашватъ тишината на нашето население и мира на Изтокъ. Сега имаме честь да Ви